

Ovid Amores II

Amores 2.2, 2.4, 2.6, 2.10, 2.12

Amores 2.2

quem penes est dominam servandi cura, Bagoa,

dum perago tecum pauca, sed apta, vaca.

hesterna vidi spatiantem luce puellam

illa, quae Danai porticus agmen habet.

protinus, ut placuit, misi scriptoque rogavi.

5

rescripsit trepida ‘non licet!’ illa manu;

et, cur non liceat, quaerenti redditia causa est,

quod nimium dominae cura molesta tua est.

si sapis, o custos, odium, mihi crede, mereri

desine; quem metuit quisque, perisse cupit. 10

vir quoque non sapiens; quid enim servare laboret,

unde nihil, quamvis non tueare, perit?

sed gerat ille suo morem furiosus amori

et castum, multis quod placet, esse putet;

huic furtiva tuo libertas munere detur, 15

quam dederis illi, reddat ut illa tibi.

conscius esse velis — domina est obnoxia servo;

conscius esse times — dissimulare licet.

scripta leget secum — matrem misisse putato!

venerit ignotus — postmodo notus erit. 20

ibit ad affectam, quae non languebit, amicam:

visat! iudiciis aegra sit illa tuis.

si faciet tarde, ne te mora longa fatiget,

inposita gremio stertere fronte potes.

nec tu, linigeram fieri quid possit ad Isim,

25

quaesieris nec tu curva theatra time!

conscius adsiduos commissi tollet honores —

quis minor est autem quam tacuisse labor?

ille placet versatque domum neque verbera sentit;

ille potens — alii, sordida turba, iacent.

30

huic, verae ut lateant causae, finguntur inanes;

atque ambo domini, quod probat una, probant.

cum bene vir traxit vultum rugasque coegit,

quod voluit fieri blanda puella, facit.

sed tamen interdum tecum quoque iurgia nectat, 35

et simulet lacrimas carnificemque vocet.

tu contra obiciens, quae tuto diluat illa,

et veris falso crimine deme fidem.

sic tibi semper honos, sic alta peculia crescent.

haec fac, in exiguo tempore liber eris. 40

adspicis indicibus nexas per colla catenas?

squalidus orba fide pectora carcer habet.

quaerit aquas in aquis et poma fugacia captat

Tantalus — hoc illi garrula lingua dedit.

dum nimium servat custos Iunonius Io, 45

ante suos annos occidit; illa dea est!

vidi ego conpedibus liventia crura gerentem,

unde vir incestum scire coactus erat.

poena minor merito. nocuit mala lingua duobus;

vir doluit, famae damna puella tulit.

50

crede mihi, nulli sunt crimina grata marito,

nec quemquam, quamvis audiat, illa iuvant.

seu tepet, indicium securas prodis ad aures;

sive amat, officio fit miser ille tuo.

culpa nec ex facili quamvis manifesta probatur; 55

iudicis illa sui tuta favore venit.

viderit ipse licet, credet tamen ille neganti

damnabitque oculos et sibi verba dabit.

adspiciat dominae lacrimas, plorabit et ipse,

et dicet: ‘poenas garrulus iste dabit!’ 60

quid dispar certamen inis? tibi verbera victo

adsunt, in gremio iudicis illa sedet.

non scelus adgredimur, non ad miscenda coimus

toxica, non stricto fulminat ense manus.

quaerimus, ut tuto per te possimus amare. 65

quid precibus nostris mollius esse potest?

B L O O M S B U R Y

Ovid Amores 2.4

non ego mendosos ausim defendere mores

falsaque pro vitiis arma movere meis.

confiteor — siquid prodest delicta fateri;

in mea nunc demens crimina fassus eo.

odi, nec possum, cupiens, non esse quod odi;

5

heu, quam quae studeas ponere ferre grave est!

nam desunt vires ad me mihi iusque regendum;

auferor ut rapida concita puppis aqua.

non est certa meos quae forma invitet amores —

centum sunt causae, cur ego semper amem.

10

sive aliqua est oculos in humum deiecta modestos,

uror, et insidiae sunt pudor ille meae;

sive procax aliqua est, capior, quia rustica non est,

spemque dat in molli mobilis esse toro.

aspera si visa est rigidasque imitata Sabinas, 15

velle, sed ex alto dissimulare puto.

sive es docta, places raras dotata per artes;

sive rudis, placita es simplicitate tua.

est, quae Callimachi pre nostris rustica dicat

carmina — cui placeo, protinus ipsa placet. 20

est etiam, quae me vatem et mea carmina culpet —

culpantis cupiam sustinuisse femur.

molliter incedit — motu capit; altera dura est —

at poterit tacto mollior esse viro.

haec quia dulce canit flectitque facillima vocem, 25

oscula cantanti rapta dedisse velim;

haec querulas habili percurrit pollice chordas —

tam doctas quis non possit amare manus?

illa placet gestu numerosaque bracchia dicit

et tenerum molli torquet ab arte latus — 30

ut taceam de me, qui causa tangor ab omni,

illic Hippolytum pone, Priapus erit!

tu, quia tam longa es, veteres heroidas aequas

et potes in toto multa iacere toro.

haec habilis brevitate sua est. corrumpor utraque; 35

conveniunt voto longa brevisque meo.

non est culta — subit, quid cultae accedere possit;

ornata est — dotes exhibet ipsa suas.

candida me capiet, capiet me flava puella,

est etiam in fusco grata colore Venus.

40

seu pendent nivea pulli cervice capilli,

Leda fuit nigra conspicienda coma;

seu flavent, placuit croceis Aurora capillis.

omnibus historiis se meus aptat amor.

me nova sollicitat, me tangit senior aetas;

45

haec melior specie, moribus illa placet.

denique quas tota quisquam probet urbe puellas,

noster in has omnis ambitiosus amor.

Ovid Amores 2.6

psittacus, Eois imitatrix ales ab Indis,

occidit — exequias ite frequenter, aves!

ite, piae volucres, et plangite pectora pinnis

et rigido teneras ungue notate genas;

horrida pro maestis lanietur pluma capillis,

5

pro longa resonent carmina vestra tuba!

quod scelus Ismarii quereris, Philomela, tyranni,

expleta est annis ista querela suis;

alitis in rarae miserum devertere funus —

magna, sed antiqua est causa doloris Itys. 10

omnes, quae liquido libratis in aere cursus,

tu tamen ante alios, turtur amice, dole!

plena fuit vobis omni concordia vita,

et stetit ad finem longa tenaxque fides.

quod fuit Argolico iuvenis Phoceus Orestae, 15

hoc tibi, dum licuit, psittace, turtur erat.

quid tamen ista fides, quid rari forma coloris,

quid vox mutandis ingeniosa sonis,

quid iuvat, ut datus es, nostrae placuisse puellae? —

infelix, avium gloria, nempe iaces! 20

tu poteras fragiles pinnis hebetare zmaragdos

B L O O M S B U R Y

tincta gerens rubro Punica rostra croco.

non fuit in terris vocum simulantior ales —

reddebas blaeso tam bene verba sono!

raptus es invidia — non tu fera bella movebas; 25

garrulus et placidae pacis amator eras.

ecce, coturnices inter sua proelia vivunt;

forsitan et fiunt inde frequenter anus.

plenus eras minimo, nec prae sermonis amore

in multos poteras ora vacare cibos. 30

nux erat esca tibi, causaeque papavera somni,

pellebatque sitim simplicis umor aquae.

vivit edax vultur ducensque per aera gyros

miluus et pluviae graculus auctor aquae;

vivit et armiferae cornix invisa Minervae — 35

illa quidem saeclis vix moritura novem;

occidit illa loquax humanae vocis imago,

psittacus, extremo munus ab orbe datum!

optima prima fere manibus rapiuntur avaris;

inpletur numeris deteriora suis. 40

tristia Phylacidae Thersites funera vidit,

iamque cinis vivis fratribus Hector erat.

quid referam timidae pro te pia vota puellae —

vota procelloso per mare rapta Noto?

septima lux venit non exhibitura sequentem, 45

B L O O M S B U R Y

et stabat vacuo iam tibi Parca colo.

nec tamen ignavo stupuerunt verba palato;

clamavit moriens lingua: ‘Corinna, vale!’

colle sub Elysio nigra nemus ilice frondet,

udaque perpetuo gramine terra viret.

50

siqua fides dubiis, volucrum locus ille piarum

dicitur, obscenae quo prohibentur aves.

illic innocui late pascuntur olores

et vivax phoenix, unica semper avis;

explicat ipsa suas ales Iunonia pinnas,

55

oscula dat cupido blanda columba mari.

psittacus has inter nemorali sede receptus

convertit volucres in sua verba pias.

ossa tegit tumulus — tumulus pro corpore magnus —

quo lapis exiguus par sibi carmen habet: 60

colligor ex ipso dominae placuisse sepulcro.

ora fuere mihi plus ave docta loqui.

Ovid Amores 2.10

tu mihi, tu certe, memini, Graecine, negabas

uno posse aliquem tempore amare duas.

per te ego decipior, per te deprensus inermis —

ecce, duas uno tempore turpis amo!

utraque formosa est, operosae cultibus ambae; 5

artibus in dubio est haec sit an illa prior.

pulchrior hac illa est, haec est quoque pulchrior illa;

et magis haec nobis, et magis illa placet!

erro, velut ventis discordibus acta phaselos,

dividuumque tenent alter et alter amor.

10

quid geminas, Erycina, meos sine fine dolores?

non erat in curas una puella satis?

quid folia arboribus, quid pleno sidera caelo,

in freta collectas alta quid addis aquas?

sed tamen hoc melius, quam si sine amore iacerem —15

hostibus eveniat vita severa meis!

hostibus eveniat viduo dormire cubili

et medio laxe ponere membra toro!

at mihi saevus amor somnos abrumpat inertes,

simque mei lecti non ego solus onus!

20

me mea disperdat nullo prohibente puella —

si satis una potest, si minus una, duae!

sufficiam — graciles, non sunt sine viribus artus;

pondere, non nervis corpora nostra carent;

et lateri dabit in vires alimenta voluptas.

25

decepta est opera nulla puella mea;

saepe ego lascive consumpsi tempora noctis,

utilis et forti corpore mane fui.

felix, quem Veneris certamina mutua perdunt!

di faciant, leti causa sit ista mei! 30

induat adversis contraria pectora telis

miles et aeternum sanguine nomen emat.

quaerat avarus opes et, quae lassarit arando,

aequora periuro naufragus ore bibat.

at mihi contingat Veneris languescere motu, 35

cum moriar, medium solvar et inter opus;

atque aliquis nostro lacrimans in funere dicat:

‘conveniens vitae mors fuit ista tuae!’

Ovid Amores 2.12

ite triumphales circum mea tempora laurus!

vicimus: in nostro est, ecce, Corinna sinu,

quam vir, quam custos, quam ianua firma, tot hostes,

servabant, nequa posset ab arte capi!

haec est praecipuo victoria digna triumpho,

5

in qua, quaecumque est, sanguine praeda caret.

non humiles muri, non parvis oppida fossis

cincta, sed est ductu capta puella meo!

Pergama cum caderent bello superata bilustri,

ex tot in Atridis pars quota laudis erat?

10

at mea seposita est et ab omni milite dissors

gloria, nec titulum muneris alter habet.

me duce ad hanc voti finem, me milite veni;

ipse eques, ipse pedes, signifer ipse fui.

nec casum fortuna meis inmiscuit actis —

15

huc ades, o cura parte triumphe mea!

nec belli est nova causa mei. nisi rapta fuisset

Tyndaris, Europae pax Asiaeque foret.

femina silvestris Lapithas populumque biformem

turpiter adposito vertit in arma mero;

20

femina Troianos iterum nova bella movere

inpulit in regno, iuste Latine, tuo;

femina Romanis etiamnunc urbe recenti

inmisit soceros armaque saeva dedit.

vidi ego pro nivea pugnantes coniuge tauros; 25

spectatrix animos ipsa iuvenca dabat.

me quoque, qui multos, sed me sine caede, Cupido

iussit militiae signa movere sua.